

Oud zijn is niet in tel.
Rimpels worden geweerd, verjonging gepropageerd.
Zolang mogelijk jong blijven is het – paradoxale – evangelie van het nieuwe ouder worden.

Zolang mogelijk niet in een verzorgings- of verpleeghuis.
Daar vertoef je in het land achter Gods rug.
In de schaduw.

Als geestelijk verzorger maak ik een tegenbeweging.
Goed oud worden beschouw ik als een kunst en een kunde.
Ouderen gaan mij daarin voor.

Die tegenbeweging wil ik ook visueel maken.
Fotografie helpt mij daarbij.
Van schaduw naar schijnwerper.

Fotografie zet de tijd even stil.
Laat ons kijken van aangezicht tot aangezicht naar gegroefde gelaten.

Fotografie brengt iets van binnen naar buiten.
Iets van gratie en kwetsbaarheid.
Weerloze waarde.

Bewoners, dement of niet, gingen voor mijn camera zitten.
Rechtop, alsof de lens hun waardigheid wekte.

De beelden gaven en geven erkenning.
Dit ben ik, zie mij, ken mij.
Ik ben meer dan object van zorg en behandeling.

Ik ben oud. Ik ben mens. Ik ben.

Er is een fototentoonstelling te huur van 'Beelden van ouderdom'. Informatie:
r.rosmolen@casema.nl
www.renerosmolen.nl

Afbeelding: 'Van aangezicht tot aangezicht', Beelden van ouderdom, René Rosmolen